

CUỘC PHẤN-HƯNG DỮ-DỘI Ở ẤN-ĐỘ

MỘT tờ báo xuất-bản ở nước Đức thông tin rằng ở nước Ấn-độ thuộc Anh có 300 triệu dân, Đức Chúa Trời đã bắt đầu làm một công-việc phi-thường. Các đền thờ những tượng thần *Wischnou*, *Siva* và nhiều thần khác càng ngày càng bị bỏ vắng. Chính Bà-la-môn, vị thần cao-cả của dân Ấn-độ, cũng không còn được sùng-bái như xưa.

Ấy vì quần-chúng quay về với đạo Tin-Lành. Hàng 60 triệu người xin chịu phép báp-têm để tỏ lòng tin theo Đấng Christ. Theo lời tuyên-bố của các Hội Truyền-giáo đáng tin, thì mấy tháng trước có hơn 5 triệu người xin chịu phép báp-têm, nguyên tỉnh *Travancore* đã có 850 ngàn người, và tỉnh *Dornakal* có tới một triệu.

Phong-trào phấn-hưng này dấy lên một cách bất-ngờ và có một sức mạnh từ xưa đến nay chưa hề thấy trong lịch-sử Hội-Thánh. Từ thành *Calcutta* truyền sang kinh-thành Luân-đôn (nước Anh) một lời báo-cáo rằng: «Đường như có một nhà Độc-tài Vô-hình truyền cho dân Ấn-độ xong đến các bề báp-têm khắp cả nước.»

Nhà Độc-tài Vô-hình đó các con-cái Đức Chúa Trời đều quen-biết cả. Chính là Đấng Christ đương lo xây-dựng Hội-Thánh của Ngài, Đấng Christ cầm chìa-khóa của Địa-ngục và Âm-phủ.

Khi thì-giờ Ngài nhất-định đã đến, thì Ngài ban sự cứu-rỗi chẳng những cho từng người một, song cũng cho nhiều họ-lạc nữa. Đường như đã đến lúc Đức Chúa Trời cứu-vớt người Ấn-độ đáng thương bấy lâu chìm-dắm trong vòng tối-tăm của sự thờ-lạy hình-tượng.

Chúa và Chủ của mùa gặt đương lấy thêm những kẻ muốn được cứu vào Hội-Thánh, là «Thân-thể của Ngài.» Vì «ngày ân-diễn» chẳng bao lâu sẽ hết, nên Ngài cố sức kéo mọi người đến cùng Ngài. Một đấng thì quỉ Sa-tan biết thời nó chẳng còn mấy chốc nên hết sức kéo vô-số linh-hồn xuống biển trầm-luân; nhưng một đấng Cứu-Chúa của thế-gian chẳng chịu ngồi yên, Thánh-Linh Ngài cũng hoạt-dộng riết để cứu-vớt vô-số linh-hồn

trước khi thời-kỳ ân-diễn hết hạn.

Những nước «có đạo» đã chối-bỏ Ngài, những kẻ có danh là tin-đồ phần nhiều không làm xong nhiệm-vụ. Người đời nay vì đi xa Đức Chúa Trời, càng ngày càng làm trò chơi cho tham-dục, làm mỗi cho chủ-nghĩa thượng-chất, làm tội-mọi cho quỉ Sa-tan, và than ôi! phải chịu hiệu-quả ghê-gớm của sự lầm-lạc. Những nước «có đạo» tự nhận là văn-minh cực-diễm, không cần đến Ngài và công-việc Ngài nữa, Ngài bèn quay về dân Ấn-độ đáng thương kia và làm cho họ trở nên những người có phước.

Các Hội Truyền-giáo ở Ấn-độ đứng trước một chức-vụ to-tát và phải tiếp-nhận những người quả-quyết tin theo Đấng Christ. Nguyên cho các Hội ấy làm xong chức-vụ đất-dem mấy mươi triệu linh-hồn đã lĩnh-thức đến cùng Đấng Christ, là Cứu-Chúa của nhân-loại, chớ không phải chỉ làm phép báp-têm cho họ và khiến họ thay-đổi tôn-giáo mà thôi.

Hỡi anh em độc-giả, anh em có vui lòng cầu-nguyện cho công-việc của Đức Thánh-Linh ở Ấn-độ chăng? Và còn nước Việt-Nam chúng ta nữa. Bao giờ sẽ có một cơn phấn-hưng dữ-dội như thế? Anh em có giúp cho ngày ấy mau đến không? — *Thuật theo S. C. (La Bonne Revue).*

TRƯỜNG CHỨA-NHỰT HỮU-ÍCH THẾ NÀO?

(Tiếp theo trang 230)

làm kẻ đánh lưới tội-nhơn cách giông-giang. Như vậy, trường Chứa-nhựt sẽ có ích-lợi rất lớn cho nước Chúa, vì nhờ tin-đồ hiểu-biết Kinh-Thánh nhiều thì nước ấy sẽ bèn-đổ hơn và mau bành-trướng ra khắp mọi nơi. Vậy, mong rằng anh em không những công-nhận những lời này là có lý, mà lại sẽ đem thực-hành tại chi-hội mình, hầu cho trường Chứa-nhựt sẽ trở nên một cơ-quan rất hữu-ích cho Hội mình, cho mọi người và cho Chúa.